

STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), proponowanych obszarów o znaczeniu wspólnotowym (pOZW), obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) oraz specjalnych obszarów ochrony (SOO)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ

B

1.2. Kod obszaru

PL	H	0	4	0	0	3	7
----	---	---	---	---	---	---	---

1.3. Nazwa obszaru:

Ślone Łąki w Dolinie Zgłowiączki

1.4. Data opracowania

2	0	0	8	1	2
R	R	R	R	M	M

1.5. Data aktualizacji

2	0	1	7	0	9
R	R	R	R	M	M

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek

Nazwisko/Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
Adres:	ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
Adres e-mail:	kancelaria@rdos-bydgoszcz.pl
Nazwisko/Organizacja:	Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy
Adres:	ul. Sucha 9, 85-796 Bydgoszcz
Adres e-mail:	wbochrona@utp.edu.pl

1.7. Daty wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO

—	—	—	—	—	—
R	R	R	R	M	M

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO

Nie dotyczy

Data zaproponowania obszaru jako OZW:

2	0	0	9	1	0
R	R	R	R	M	M

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW (*):

2	0	1	1	0	1
R	R	R	R	M	M

Data objęcia terenu formą ochrony SOO:

R	R	R	R	M	M

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:

Nie wydano rozporządzenia

Wyjaśnienia (**):
.....
.....
.....
.....

(*) Pole opcjonalne, data jest potwierdzana w momencie udokumentowania OZW przez DG ds. Środowiska (data przyjęcia odpowiedniego wykazu unijnego)

(**) Pole opcjonalne, wyjaśnienia można podać w odniesieniu do dat zaklasyfikowania lub objęcia formami ochrony terenów składających się z pierwotnie odrębnych OSO lub OZW.

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu obszaru (wartości dziesiętne stopni)

Długość geograficzna

Wypełnia GDOŚ

Szerokość geograficzna

Wypełnia GDOŚ

2.2. Powierzchnia (ha)

151,9

2.3. Obszar morski (%)

—

2.4. Długość obszaru (km)

—

—

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

PL	6	1			
----	---	---	--	--	--

Nazwa regionu

Kujawsko-Pomorskie

2.6. Region biogeograficzny:

☐
☐
☐

Alpejski (...% (*))

Atlantycki (...%)

Czarnomorski (...%)

☐
☒
☐

Borealny (...%)

Kontynentalny (100%)

Makaronezyjski (...%)

☐
☐
☐

Śródziemnomorski (...%)

Panoński (...%)

Stepowy (...%)

Dodatkowe informacje na temat regionów morskich (**)

☐
☐
☐

Morski atlantycki (...%)

Morski czarnomorski (...%)

Morski bałtycki (...%)

☐
☐

Morski śródziemnomorski (...%)

Morski makaronezyjski (...%)

(*) Jeżeli teren jest zlokalizowany w większej liczbie regionów niż jeden, należy podać (opcjonalnie) wartość procentową pokrycia w odniesieniu do danego regionu.

(**) Wskazanie regionów morskich wynika z przyczyn praktycznych/technicznych i dotyczy tych państw członkowskich, w których jeden lądowy obszar biogeograficzny graniczy z dwoma regionami morskimi.

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1340	x		5,31		G	B	B	B	B
3150			1,20		G	D			
6210		x	—		G	—			
6410			1,01		G	D			
6430			0,2		G	D			
6510			0,76		G	D			
7230			0,55		G	D			
91E0	x		31,88		G	C	C	C	C

PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
 NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
 Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
 Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310, 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeżeli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
 Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M= „przeciętna” (na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunek					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria C R V P	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min.	Max.				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	<i>Bombina bombina</i>			p	30	150	i	R	M	C	C	C	C

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazy jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
Kategoria (kategorie liczebności): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne — wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD) lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji — w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki flory i fauny (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja						
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria C R V P	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie				
					Min.	Maks.			IV	V	A	B	C	D	
A		<i>Triturus vulgaris</i>						R						x	
A		<i>Rana esculenta</i>						C						x	
A		<i>Rana lessonae</i>						C						x	
A		<i>Rana arvalis</i>						C						x	
A		<i>Rana temporaria</i>						C						x	
P		<i>Bolboschoenus maritimus</i>						R							x
P		<i>Carex distans</i>						R							x
P		<i>Dactylorhiza incarnata</i>						R							x
P		<i>Dianthus superbus</i>						R			x				
P		<i>Glaux maritima</i>						R			x				
P		<i>Helichrysum arenarium</i>						R							x

P		<i>Hydrocotyle vulgaris</i>						R							x
P		<i>Lathyrus palustris</i>						R			x				
P		<i>Lotus tenuis</i>						R							x
P		<i>Puccinellia distans</i>						C							x
P		<i>Sanguisorba officinalis</i>						R							x
P		<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>						R							x
P		<i>Spergularia salina</i>						R			x				
P		<i>Trifolium fragiferum</i>						C							x
P		<i>Triglochin maritimum</i>						C			x				
P		<i>Trollius europaeus</i>						R							x
P		<i>Valeriana dioica</i>						R							x
P		<i>Zannichellia palustris</i>						V			x				

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
Kod: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
Kategoria (kategorie liczebności): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
Kategorie motywacji: IV, V — gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A — dane z Krajowej Czerwonej Listy, B — gatunki endemiczne, C — konwencje międzynarodowe, D — inne powody.

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru:

Kod	Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	Lasy liściaste zrzucające liście na zimę	78,53
N19	Lasy mieszane	1,44
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego		80

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Słone Łąki w Dolinie Zgłowiączki PLH040037 położony jest na terenie gminy Lubraniec w powiecie włocławskim i gminy Topólka w powiecie radziejowskim w województwie kujawsko-pomorskim. Zajmuje powierzchnię 151,9 ha. Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną (Kondracki, 2009) obszar znajduje się w obrębie mezoregionu Pojezierza Kujawskiego (315.57). W układzie podziału geobotanicznego (Matuszkiewicz, 2008) obszar znajduje się w Krainie Kujawskiej (B.3), Okręgu Czarnych Kujaw (B.3.1), Podokręgu Lubranieckim (B.3.1.d). Obejmuje fragment doliny rzeki Zgłowiączka w jej środkowym biegu między wschodnią granicą gminy Topólka a miejscowością Zgłowiączka. Oś hydrologiczną obszaru wyznacza rzeka Zgłowiączka. Dolina rzeki jest w wielu miejscach wypełniona torfami niskimi. Miejscami jednak podłoże jest mineralne. W okresie wiosennym i letnim łąki położone na dnach doliny niekiedy są okresowo zalewane.

Cechą szczególną obszaru Natura 2000 jest zasolenie gleb powodowane wysiękami słonych wód towarzyszących cechsztyńskim pokładom soli kamiennej. Wody gruntowe zalegają tutaj na niewielkiej głębokości (0,5 – 1,0 m) i charakteryzują się dość wysokim stopniem mineralizacji — maksymalnie 7,8 g/dm³. Głównymi typami hydrochemicznymi są Cl-Na oraz Cl-Na-Ca. W roztworach glebowych wyraźnie dominuje NaCl. Zasolenie gleb wyrażone jako przewodność nasyczonego ekstraktu glebowego (ECe) wynosi 5,1 – 17,9 dS m⁻¹. Zawartość chlorków w poziomach powierzchniowych waha się od 0,10% do 0,85% (m/m). Obecnie źródłem zasolenia są również solanki sączące się z odwiertów wykonanych w przeszłości przez człowieka.

Do najbardziej wartościowych przyrodniczych cech obszaru należy zaliczyć obecność słonych łąk. Mają one znaczenie w skali zarówno regionu, jak i kraju. Siedlisko przyrodnicze 1340* Śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*Glaucopuccinellia*, część — zbiorowiska śródładowe) jest tu zróżnicowane na kilka podtypów. Dominują śródładowe słone łąki ze świbką morską i mlecznikiem nadmorskim (1340-2* *Triglochino-Glaucetum maritimae*). W lokalnych zagłębieniach, w koleinach dróg prowadzących na łąki występują niewielkie płaty muraw z mannicą odstającą i muchotrzewem solniskowym (1340-1* *Puccinellio-Spergularietum salinae*). Większe powierzchnie w obniżeniach terenu zajmuje halofilny szuwar z sitowcem nadmorskim (1340-3* *Scirpetum maritimi puccinelliosum*). W partiach położonych nieco wyżej wykształciły się płaty subhalofilnych łąk z kostrzewą trzcinowatą i pięciornikiem gęsim (1340-4* *Potentillo-Festucetum arundinaceae*). Razem podtypy te tworzą w gradiencie zasolenia i wilgotności unikalną mozaikę o zróżnicowanej strukturze i składzie gatunkowym.

Występowanie słonych łąk zwiększa różnorodność i heterogeniczność rolniczego krajobrazu Kujaw. W ich obrębie występuje grupa rzadkich halofilnych gatunków roślin, takich jak: łoboda oszczepowata w odmianie solnej (*Atriplex prostrata* ssp. *prostrata* var. *salina*), mlecznik nadmorski (*Glaux maritima*), mannica odstająca (*Puccinellia distans*), muchotrzew solniskowy (*Spergularia salina*), świbka morska (*Triglochin maritimum*), koniczyna rozdęta (*Trifolium fragiferum*), komonica wąskolistna (*Lotus tenuis*) i inne.

Słone łąki są siedliskiem półnaturalnym, którego utrzymanie wymaga ekstensywnego użytkowania łąkarsko-pasterskiego. Zaniechanie takiej formy presji prowadzi do zarastania słonych łąk przez ekspansywne gatunki szuwarowe, przede wszystkim trzinę pospolitą (*Phragmites australis*), lub ziołoroślowe. Obserwowane i dokumentowane w latach 90-tych w rejonie Janiszewa duże połacie słonych łąk są obecnie zarośnięte trziną.

Poza roślinnością halofilną na dnach doliny spotyka się inne wartościowe przyrodniczo siedliska. Są to: łąki trzęślicowe, świeże łąki rajgrasowe, łąki turzycowe z licznym udziałem groszku błotnego (*Lathyrus palustris*), fragmenty muraw kserotermicznych, naturalne i antropogeniczne oczka wodne oraz w różnym stopniu wykształcone łągi jesionowo-olszowe. Na niezasolonych łąkach również spotyka się rzadkie składniki flory regionu i kraju, wśród nich: goździk pyszny (*Dianthus superbus*), pełnik europejski (*Trollius europaeus*) i groszek błotny (*Lathyrus palustris*). Spośród płazów występuje tu kumak nizinny (1188 *Bombina bombina*).

4.2. Jakość i znaczenie

1340* Śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*Glaucopuccinietalia*, część — zbiorowiska śródlądowe)

Siedlisko w Polsce unikalne, którego egzystencja jest zależna od stałego zasilania słonymi wodami oraz ekstensywnego użytkowania pastwiskowego lub kośnego. Występuje na Kujawach, w Dolinie Warty, na Pomorzu, w Kołobrzegu, okolicach Kamienia Pomorskiego, Krakowie i na Podkarpaciu. Sumaryczna powierzchnia na wszystkich stanowiskach naturalnych nie przekracza 300 ha, z czego ponad 60% znajduje się na Kujawach (w okolicach Szubina i w Dolinie Zgłowiączki).

Według raportu z monitoringu przyrodniczego realizowanego w latach 2007 – 2012 w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (GIOŚ, 2012) stan zachowania siedliska w Polsce jest niezadowolający (U1), a to przede wszystkim z powodu zaniechania użytkowania i w jego następstwie ekspansji trzciny pospolitej oraz krzewów.

W obszarze odnaleziono następujące podtypy siedliska:

1340-1* murawy z mannica odstającą i muchotrzewem solniskowym *Puccinellio-Spergularietum salinae*

1340-2* śródlądowe słone łąki ze świbką morską i mlecznikiem nadmorskim *Triglochino-Glaucetum maritimae*

1340-3* halofilny szuwar z sitowcem nadmorskim *Scirpetum maritimi puccinellietosum*

1340-4* subhalofilne łąki z kostrzewą trzcinową i pięciornikiem gęsim *Potentillo-Festucetum arundinaceae*

Dominuje podtyp siedliska 1340-2 *Triglochino-Glaucetum maritimae*. W lokalnych zagłębieniach, koleinach dróg prowadzących na łąki, występują niewielkie płaty muraw z mannica odstającą i muchotrzewem solniskowym *Puccinellio-Spergularietum salinae* (podtyp 1340-1). Większe powierzchnie w podmokłych obniżeniach zajmuje halofilny szuwar z sitowcem nadmorskim *Scirpetum maritimi puccinellietosum* (podtyp 1340-3). W partiach położonych nieco wyżej wykształcają się płaty subhalofilnych łąk z kostrzewą trzcinową i pięciornikiem gęsim *Potentillo-Festucetum arundinaceae* (podtyp 1340-4). Razem podtypy te tworzą unikalną mozaikę o zróżnicowanej strukturze i składzie gatunkowym zależnych od gradientu zasolenia i wilgotności. Gatunki charakterystyczne: **toboda oszczepowata odmiana solniskowa *Atriplex prostrata* ssp. *prostrata* var. *salina*, świbka morską *Triglochin maritimum*, mlecznik nadmorski *Glaux maritima*, sitowiec nadmorski *Bolboschoenus maritimus*, mannica odstająca *Puccinellia distans*, muchotrzew solniskowy *Spergularia salina*, sitowiec nadmorski *Bolboschoenus maritimus*, oczeret *Tabernaemontana Schoenoplectus Tabernaemontani*, zagorzałek późny *Odontites serotina*, kostrzewa trzcinowa *Festuca arundinacea*, pięciornik gęsi *Potentilla anserina*, turzyca nibylisia *Carex cuprina*, oman łąkowy *Inula britannica*, koniczyna rozdęta *Trifolium fragiferum*, komonica waskolistna *Lotus tenuis*, turzyca odległokłosa *Carex distans*. W miejscach wyłączonych z użytkowania obserwuje się całkowitą degradację siedliska — dominację trzciny pospolitej *Phragmites australis* i prawie zupełny brak stonorośli. Siedlisko wymaga użytkowania pod wypas albo kośnego. Reprezentatywność: B**

Względna powierzchnia B

Stan zachowania — dobry (B)

Stopień zachowania struktury — dobry

Dla 70% powierzchni płatów w obszarze stopień zachowania struktury oceniono jako dobry ze względu na stosunkowo niski udział gatunków halofilnych. Najlepiej zachowane płaty reprezentują podtyp *Triglochino-Glaucetum maritimae*. Na stan siedliska pozytywnie wpływa mały udział zakrzewień oraz brak gatunków obcych. Gatunki ekspansywne roślin zielnych, głównie trzcina pospolita, liczniej występuje tylko w jednym płacie.

Stopień zachowania funkcji — średnie z dobrymi perspektywami.

Procesy sukcesyjne zachodzące w okresowo nieużytkowanych płatach nie są intensywne. Dotyczą niewielkiego odsetka powierzchni łąk.

Możliwość renaturyzacji — trudna, ale możliwa w wyniku działań z zakresu ochrony czynnej, przy średnim nakładzie środków; warunkiem powodzenia jest zapewnienie stałego dopływu solanki oraz ekstensywne użytkowanie kośno-pastwiskowe.

Ocena ogólna: B

Na ocenę największy wpływ ma dobre zachowanie struktury oraz możliwe, przy średnim nakładzie środków, utrzymanie i renaturyzacja płatów siedliska.

3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*

Siedlisko w obszarze występuje jako podtyp 3150-2 Eutroficzne starorzeczka i drobne zbiorniki wodne. Charakteryzuje się obecnością takich gatunków, jak: **rogatek sztywny *Ceratophyllum demersum*, żabiściek pływający**

***Hydrocharis morsus-ranae*, spirodela wielokorzeniowa *Spirodela polyrhiza*, rzęsa trójrowkowa *Lemna trisulca*, rzęsa drobna *Lemna minor*.** Wykształcone jest w dość ubogiej postaci i nie reprezentuje szczególnie cennej charakterystycznej kombinacji gatunków. W obrębie jednego fragmentu starorzecza stwierdzono zasilanie solanką, o czym świadczy wysoka wartość przewodnictwa ($EC\ 13,2\ dSm^{-1}$).

Uwaga! Cześć zbiorników wodnych obecnych w obszarze Natura 2000 jest antropogeniczna (torfianki) i nie kwalifikuje się do zaliczenia do tego siedliska.

Na podstawie wyników wizji terenowej przeprowadzonej w roku 2011 reprezentatywność siedliska oceniono na D, zatem siedlisko nie powinno być przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000.

6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*)

Podczas weryfikacyjnych prac terenowych płatów siedliska w obszarze Natura 2000 nie odnaleziono. Brak jest również danych potwierdzających występowanie siedliska w przeszłości. Siedlisko należy usunąć z SDF.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

W obszarze stwierdzono tylko jeden płat siedliska w podtypie 6410-1 Łąki olszewnikowo-trzęślicowe *Selinocarpifoliae-Molinietum*. Gatunki charakterystyczne występujące w siedlisku: goździk pyszny *Dianthus superbus*, przytulia północna *Galium boreale*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, wiazowka bulwkowa *Filipendula vulgaris*, śmiałek darniowy *Deschampsia caespitosa*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, turzyca pospolita *Carex nigra*, wakrota zwyczajna *Hydrocotyle vulgaris*.

Siedlisko jest stosunkowo dobrze zachowane, użytkowane ekstensywnie jako łąka kośna. Sąsiaduje z płatami siedlisk 1340 i 6510. Utrzymanie płatu siedliska w obszarze Natura 2000 jest pewne pod warunkiem zachowania użytkowania kośnego.

Znikoma powierzchnia siedliska w porównaniu z zasobem krajowym w granicach bioregionu kontynentalnego wyklucza możliwość uznania siedliska za przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000.

6430 Ziołorośla górskie *Adenostylion alliariae* i ziołorośla nadrzeczne *Convolvuletalia sepium*

Siedlisko w obszarze Natura 2000 występuje w podtypie 6430-3 Niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe. Jego niewielkie wstęgi stwierdzono na skrajach łągów jesionowo-olszowych. Gatunki charakterystyczne dla tego podtypu siedliska to: kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, przytulia czepna *Galium aparine*, bluszcz kurdybanek *Glechoma hederacea*, chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*. Zachowanie siedliska w obszarze Natura 2000 jest pewne, jednak niska reprezentatywność (D) i mała powierzchnia nie kwalifikują go do uznania za przedmiot ochrony.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Stwierdzono jeden podtyp tego siedliska: 6510-1 Łąka rajgrasowa. Występuje w dwóch małych płatach — w obrębie miejsca po starym grodzisku we wsi Zgłowiączka oraz w górnej części biegu rzeki Zgłowiączka. Wykształcone jest w zubożałej postaci (stopień reprezentatywności D). Gatunki charakterystyczne siedliska w obszarze to: rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, kupkówka pospolita, *Dactylis glomerata*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, przytulia pospolita *Galium mollugo*, wiechlina łąkowa *Poa pratensis*, śmiałek darniowy *Deschampsia caespitosa*, turzyca pospolita *Carex nigra*, kłosówka wełnista *Holcus lanatus*. Inne odnalezione cenne składniki flory to: kocanki piaskowe *Helichrysum arenarium*, ślázówka turyngska *Lavatera thuringiaca*. Zachowanie siedliska jest pewne pod warunkiem użytkowania pod wypas lub jako łąka kośna. Niski stopień reprezentatywności (ocena D) i mała powierzchnia względem zasobu krajowego zwalniają z obowiązku uznania tego siedliska za przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

W obszarze występuje podtyp siedliska 7230-3 Torfowiska źródliskowe i przepływowe Polski północnej. Stwierdzono występowanie tylko jednego płatu. Jest on wykształcony w postaci ubogiej (reprezentatywność D). Spośród gatunków charakterystycznych występowały: turzyca prosowata *Carex panicea*, kukułka (stoplamek) krwista *Dactylorhiza incarnata*, bobrek trojlistkowy *Menyanthes trifoliata*, dziewięciornik błotny *Parnassia*

palustris. Mszaki: ****Campylium stellatum***. Gatunki, które dominowały to: trzcica zaostrowana *Carex acuta*, ostrożeń błotny *Cirsium palustre*, mietlica rozłogowa *Agrostis stolonifera*, przytulia błotna *Galium palustre*. Zachowanie siedliska jest pewne przy utrzymaniu użytkowania kośnego.

Z uwagi na niską reprezentatywność (ocena D) siedlisko nie powinien być przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000.

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

Łęgi w obszarze reprezentują podtyp 91E0-3* Niżowy Łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum*. Charakteryzują się stosunkowo bardzo młodym drzewostanem — w większości 20-30 lat i brakiem martwego drewna. W drzewostanach zróżnicowanych wiekowo nie stwierdzono drzew powyżej 100 lat. Gatunki charakterystyczne tego podtypu siedliska w obszarze to: **olsza czarna *Alnus glutinosa***, **jesion wyniosły *Fraxinus excelsior***, **pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica***, **wierzba krucha *Salix fragilis***, **kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium***, **przytulia lepczyca *Galium aparine***, **mozga trzcinowata *Phalaris arundinacea***, **żywokost lekarski *Symphytum officinale***, **bluszczyk kurdybanek *Glechoma hederacea***, gwiazdnica gajowa *Stellaria nemorum*, czartawa pospolita *Circaea lutetiana*. W siedlisku dominowały gatunki typowe dla łągi. Stwierdzano albo brak dominacji facjalnej lub (w kilku płatach) dominację *Urtica dioica*. W monitorowanych powierzchniach nie było widocznych śladów zniszczenia runa i gleby związanych z pozyskiwaniem drewna. Przy utrzymaniu obecnych niewielkich oddziaływań ze strony człowieka zachowanie siedliska jest pewne. Nie ma potrzeby wykonywania zabiegów ochronnych z zakresu ochrony czynnej.

Reprezentatywność: C — siedlisko w fazie juwenilnej, o niedostatecznie wykształconej strukturze i funkcjach (wiek drzewostanu nie przekracza 30 lat).

Względna powierzchnia C

Stan zachowania — C

Stopień zachowania struktury — zły

Stopień zachowania funkcji — średni z dobrymi perspektywami.

Ocena ogólna: C

W Polsce powierzchnia zajęta przez siedlisko szacowana jest na około 150 tys. ha, a w obszarze Natura 2000 wynosi tylko 34,32 ha, czyli 0,02% zasobu krajowego. Stan zachowania siedliska w polskiej części bioregionu kontynentalnego oceniony w ramach monitoringu przyrodniczego PMŚ GIOŚ za lata 2007 – 2012 jest zły (U2).

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

W obrębie obszaru Natura 2000 obecność kumaka nizinnego stwierdzono na dwóch stanowiskach w rejonie wsi Janiszewo. Kumak w obszarze występuje mało licznie (na monitorowanych stanowiskach zaobserwowano kilkanaście okazów). Istotne jest jednak to, że znajdujące się w obrębie obszaru drobne zbiorniki wodne są w skali lokalnej miejscem rozrodu — rezerwuarem tych płazów.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)
M	A03.03		i
L	A04.03		i
M	I02		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)

Dalsze istniejące oddziaływania mające średni/mały wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje {kod}	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)
L	K02		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne/zewnętrzne (i o b)

Poziom: H = wysoki; M = średni; L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu; P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie; T = toksyczne chemikalia nieorganiczne;

O = toksyczne chemikalia organiczne; X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne; o = zewnętrzne; b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	
	Kraj związkowy/województwo	100
	Lokalna/gminna	
	Inna publiczna	
Własność łączna lub współwłasność		
Prywatna		
Nieznana		
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Linki:

.....

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]

5.2. Połączenie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie regionalnym lub krajowym

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]

na poziomie międzynarodowym

Rodzaj	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
Konwencja ramsarska	1		
	2		
	3		
	4		
Rezerwat biogenetyczny	1		
	2		
	3		
Eurodiploma	—		
Rezerwat biosfery	—		
Konwencja barcelońska	—		
Konwencja bukaresztańska	—		
Teren zaliczany do dziedzictwa światowego	—		
HELCOM	—		
OSPAR	—		
Morski obszar chroniony	—		
Inne	—		

5.3. Formy ochrony

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81,
85-009 Bydgoszcz
tel.: 52 50-65-666, fax: 52 50-65-667,
e-mail: kancelaria.bydgoszcz@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

Tak

Nazwa:

Link:

Nazwa:

Link:

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

6.3. Środki ochrony (opcjonalnie)

7. MAPA OBSZARU

Nr ID INSPIRE:

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)